

սարանի, միարանութեան և հաստատութիւնների պահպանութեան և ապա բարենպաստակ հաստատութիւնների և նրանց կարիքների համար, ինչպէս չքաւորների, որբերի և այրիների, արկածեալների օգնութեան գործն է կամ եկեղեցիների շինութեան, նորոգութեան օժանդակութիւնը:

Վեցերորդ նիստում Տ. Գեորգ արքեպիսկոպոսը կարդում է եկեղեցու քարեկոխութեան խնդիրների մասին զեկուցում: Յայտնի է որ Հայ եկեղեցու բարեփոխութեան խնդիրը արծարծուել է շատ յաճախ՝ լրագրական յօդուածներով և նոյն իսկ առանձին գրքայիններով: Բայց եկեղեցական մարմինների զբաղման և քննութեան նիւթ է դառնում 1917 թուին էջմիածնում գումարուած հոգեւորականների ժողովից բնկուած, որ նախապատրաստական աշխատանք պիտի կատարէր զայլք Ազգային-եկեղեցական ժողովի քննութեան համար: Այնուհետեւ Գ. Հ. Խորհուրդի կազմութիւնից յետոյ՝ շրջաբերականներով վիճակների և գերազաս հոգեւոր իշխանութիւնների կարծիքը հարցուեցաւ յարուցուած խնդիրների նկատմամբ, որոնցից և պատասխաններ ստացուեցան թեր ու ղէմ բնաւորութեամբ: Այս նիւթերն ինկատի ունենալով, ամփոփել էր Տ. Գեորգ արքեպիսկոպոսը, աւելցնելով որոշ հարցերի նկատմամբ և իւր կարծիքը. ամբողջը երկու հիմնական մասերի բաժնելով՝ ծխական և ընդհանուր նկարագիր կրող խնդիրներ:

Զեկուցումը քննութեան է ենթարկուած կէտ առ կէտ և ընդհանուր գիծերով արժանանում ժողովականների հաւանութեան, որ և կցուեցաւ գործին, որոշելով նախագծի միւս մասերին հետ ուղարկել թեմերին և միւս անդամներին ի քննութիւն, կարծիքների փոխանակութեան համար:

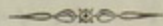
Այնուհետեւ դարձեալ մի քանի նիստ ևս շարունակուած է աշխարհիկ անդամների աշխատակցութիւնը կապուած առօրեայ և սովորական հարցերի քննութեան հետ:

Վերջին նիստում Գերագոյն Հոգեւոր Խորհուրդի անդամները շնորհակալութիւն են յայնում աշխարհիկ անդամների աշխատակցութեան համար և ցանկութիւն յայտնում, որ նրանք հնարաւոր գործնեն յետագայում ևս իրենց մասնակցութիւնը

բերել ընդհանուր գործին: Ստեփան Մալխասեան և Կոստանդին Գիւլնազարեան իրենց ի սրտէ յօժարութիւնն են յայտնում, մի և նոյն ժամանակ ուրախութիւնը, առանձնով Գ. Հ. Խորհրդի անդամներին համարաշխ իրենց գործունէութեան մէջ և աջակից ն. Վեհափառութեան եկեղեցու կառավարութեան ծանր գործում:

ԻՐԱԶԵԿ

Ս. Էջմիածին, Յունիս 1934 թ.

ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԵՒ ԽՈՍԿ

Կեանքը վայրկեանի մը մէջ կը ստնի. ինքնին թաւ մը չէ ան. անոր արժեքը կախում ունի իւր կիրառութենէն միայն. կատարած բարիքն է միայն որ կը մնայ, և ստով է որ թաւ մըն է կեանքը:

*

Մարդս երկու կեանքն ունի իւր մէջ. առաջինը անգիտակցի կեանքն է, կենդանական կեանքը, մէկ խօսքով՝ այն կեանքը որ կ'ապրեցնէ զինքը. միւսը, առաջինին նեւեւանքը, կամաւոր կեանքն է, գործօն կեանքը, այն կեանքը զոր ինքը կ'ապրի: Որպէսզի կարենայ երջանիկ ըլլալ, պէ՛տ է որ կատարեալ ներշնչակութիւն մը զոյսնայ այս երկու կեանքներուն միջեւ:

Լինելը սարիչ է ևս սարիչը մտածել ու կատարել է:

*

Կեանքին օգտակարութիւնը տեսողութեան մէջ չէ, այլ գործածութեան, այսինչը որ ինչ սարած է երկար սարած է:

*

Կեանքը չէ ոչ հաճոյք մը ևս ոչ վիշտ մը, այլ ծանր գործ մը, որով քնուանորոշուած ենք, և զոր պէ՛տ է պատմութիւն վերջացնել:

*

Միակ ուղին, որմէ կրնայ ընթանալ կեանքը մեծ պատկանութիւն մը ևս չորս սերունդէն: Երբ սերերը կորսնցնին իսկ, կամ զիս իրենց ստակականը մեռնին ալ, պատկանութիւնը պէ՛տ է փոխառի: